

[Udenrigsministeren.]

lem af FN, ikke lader sig praktisere, og forudsat der på anden måde kan skabes samme fuldt betryggende garanti for de danske styrker, så må vi ikke have lukket os ude fra en sådan ordning. Jeg er enig med hr. Per Federspiel og vil gerne sige det meget stærkt, for ellers ville det være en helt hasarderet formulering, hvis ikke det, der bliver afgørende, når vi skal tage stilling til dette til sin tid, bliver, om denne sikkerhed er den samme. Ellers er det helt uforvarsligt, jeg ved ikke, hvilken vending jeg skal bruge, jeg vil ikke sige demonstrationspolitik, men så er det i hvert fald på andre menneskers bekostning helt uforvarlig politik, det er jeg ikke uenig i.

Til slut et par bemærkninger om dagsordensforslaget og ændringsforslagene hertil. Jeg vil gerne sige, at regeringen kan modtage den af hr. Jørgen Peder Hansen foreslåede dagsorden. Regeringen kan modtage de af hr. Stinus og af hr. Gert Petersen stillede ændringsforslag, og jeg vil da gerne tilføje, at jeg anser dem begge for forbedringer af det dagsordensforslag, som blev fremsat i morges.

Endelig vil jeg sige om det af hr. Poul Hartling stillede ændringsforslag, at med det udseende og den afbalancering, der nu ligger i socialdemokratiets dagsorden suppleret med ændringsforslagene fra hr. Stinus og fra hr. Gert Petersen, mener jeg, og det mener også regeringen, at den er udtryk for det, vi markant bør sige i denne situation. Jeg vil derfor henstille til hr. Poul Hartling at trække sit ændringsforslag tilbage. I modsat fald vil jeg foreslå, at vi stemmer imod det pågældende ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Knud Østergaard: Den tåge, som med hensyn til balance hele tiden har hvilet over det af hr. Jørgen Peder Hansen fremsatte dagsordensforslag, er ikke lettet, den er tværtimod blevet tykkere efter hr. Gert Petersens udtalelse. Derfor kan det konser-

vative folkeparti ikke medvirke ved gennemførelse af dette dagsordensforslag og vil stemme imod. Derimod kan vi stemme for det af hr. Poul Hartling på venstres og på det konservative folkepartis vegne stillede ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen: Jeg synes, at et af de alvorligste anslag, der er rettet mod udenrigsministeren i dag, er forsøget på at tvinge ham til at lade være med at sige: „om jeg så må sige“. Jeg synes, det må være helt klart, at det har man ret til at sige, det er nemlig en gammel tradition, og den har absolut en god baggrund. Jeg gik også og irriteredes over, at jeg selv kom til at sige det, og kolleger sagde det, indtil jeg minsandten — vi, der læser fransk, læser også Voltaire — fandt for 150 år siden en bog, ... (*Munterhed*) ... Ja, jeg er ældre, end man tror. Her fandt jeg, at Voltaire indtil flere gange bruger udtrykket: „si j'ose m'ainsi exprimer“.

Hvad er forklaringen på det? Den er, at det var man nødt til at spørge om dengang, for man havde jo den enevældige hersker, over for ham måtte man selvfølgelig tilkendegive, at man tillod sig at udtrykke sig. Det skyldes kun udenrigsministerens vældige respekt for dette høje ting, at han stadig væk bruger samme facon.

(Kort bemærkning).

Poul Hartling: Jeg har forstået på den højtærede udenrigsminister, at han forstår ordene i dagsordensforslaget fra hr. Jørgen Peder Hansen om udenforstående på den måde, at det drejer sig om de nordvietnamesiske styrker, der benytter nabolandenes territorier; de må trækkes tilbage, og i den sammenhæng siger han, at Sydvietnam er et naboland.

Jeg har forstået på hr. Gert Petersen, at han ikke kan acceptere den opfattelse. Det må forundre lidt, om de forskellige fortolkninger kan blive stående. Det forekommer stadig mig, at det er ikke rigtigt af den